

Fuldkommen forherliget af flasken

TEATER: Der ligger et anonymt brev på stolene til forestillingen om den alkoholiserede far, der er så heldig, »at alle mennesker kan lide mig, som jeg er«.

ANMELDELSE TEATER

AF
KNUD CORNELIUS

Men i brevet fra alkoholiserens barn hedder det: »Det er ikke, fordi jeg ser dig som et ondt menneske, men alt det, du har gjort imod dine nærmeste, er ondskabsfuldt. Det eneste, der ikke gør dig til et ondt menneske, er, at du ikke kan se det selv«.

Replikkerne må kunne genkendes af mange, for efter statistikken skal der være 860.000 danskere med et for stort alkoholforbrug. Alkohol har den særlige virkning, at den drikfældige ser sig selv som stjerne- og tager en lille én mere som fortjent. Men det er illusion, for omgivelserne ser let,

hvor sørgeligt og ansvarsløst drikkeriet er.

Plastisk og sølle

Forestillingen opføres af to tørslagne alkoholikere, som har formet teksten sammen med teaterleder Tove Bornhøft. Det er gjort minimalistisk, hvad der er helt rigtigt i forhold til emnet. Nok kan en fuld mand larme, men han er også som Jeppe i baronens seng: Oplagt til lystighed.

Nogle af scenerne kopierer det værtshussludder, som de drikke gæster fortæller hinanden i den tro, at det er dybe sandheder. Blah, blah, blah.

Forestillingen illustrerer drikkeriet ved hjælp af en mængde vandflasker, der gemmer sig her og der og alle vegne, og ind imellem stiller hovedpersonen sig så op til fotografering for at vise sin glimrende karakter. Det sker fikst på baggrund af en tapetrulle.

Andre scener låner af mikernes kunst, atter an-

dre af selvbegyrdelses enetaler. Efter en times bekendtskab kender man den charmerende og slappe drikkebroders triste tilværelse med sig selv og flasken i centrum.

Folmer Kristensen spiller hovedrollen med de små monologer og de ironiske posurer og bruger dygtigt sine cirkusagtige færdigheder. Portrætteringen bliver overbevisende, plastisk og sølle på samme tid.

Indtil slutningen er Poul Jepsen hans stumme medspiller, der bærer flasker, stole og borde ind og ud og til sidst deltager med guitar i duetten om det bedste og det værste. Han drømmer om et kys, hovedpersonen om en hund til trofast venskab uden familiebegreber.

Og derved har Teater Rio Rose behændigt vist et problem frem, som ofte regnes for tabu, men som er meget udbredt.

Moralen kunne være, at man ikke skal glemme andre, når man selv er glad for flasken.

»Blah - blah - blah« af Tove Bornhøft, Folmer Gry Kristensen og Poul Jepsen, iscenesat af Tove Bornhøft (Teater Rio Rose i Teatret ved Sorte Hest, København - varighed: 1 time. Opføres til den 11. februar. Derefter turné, bl.a. til Roskilde den 19. marts)

Folmer Kristensen ranker sig foran tapetrullen og mener, han ligner Brat Pitt. Hænderne på rullen er Poul Jepsens. Foto: Robin Skjoldborg

Fællesskab i teaterfaget

TEATER: Der er gode vækstlag og teatergrøde hos Teater V i Prøvehallen i Valby, og lige nu viser afgangsholdet fra Aarhus Teaters skuespilleruddannelse en optimistisk ung forestilling.

ANMELDELSE TEATER

AF
KNUD CORNELIUS

»Andel« er skrevet af Caroline Cecilie Malling, som tidligere har taget præmie i den årlige dramatik-konkurrence hos Teater V, og

som inden »Andel« fik succes på Svalegangen i Aarhus med »Kvinder«. Hun har her sat sig for at undersøge, hvordan det er at bo i andels-fællesskab, og det giver en lille skæv komedie i flere afsnit omkring børn og voksne beboere, husregler og rotter i kælderens. Det hele er episodisk, brudt op af korsang - en sjov version af »Konen med æggene« - og alligevel sammenhængende med gennemgående figurer. Det hele ender med et skrig, som publikum så kan gå hjem og tygge på.

Fire elevskoleår giver et tæt arbejdsfællesskab, og derfor er valget af kollektivformen som afgangsforestilling godt. Foruden de syv på scenen er unge kræfter med til at forme forestillingen.

Scenograf er Karin Gille, som de seneste to somre har arbejdet opfindsomt for Copenhagen Operafestival, instruktør er Kasper Sejerssen, der ligesom Karin Gille blev færdiguddannet ved Statens Teaterskole i 2013, og dramatikeren selv har

gennemgået Aarhus Teaters dramatikereuddannelse med afgang i 2010.

Fortroligt sikre

De syv unge skuespillere skal ikke bedømmes på den forestilling alene, men det kan være sjovt for publikum at lære deres ansigter og energier at kende på dette stadi, inden de dukker op på andre scener eller i fjernsynet og filmen.

Der er gode talenter i flokken, f.eks. Jens Alexander Kepny Kristensen som den komisk irriterende vogter af husordenen, Niels Anders Manley som den oprigtigt konfliktløsende far til datteren, der falder ned af gyngen og derfor skaber forældremodsætninger - disse scener måske inspireret af Yasmine Reza - og Julie Buch-Hansen som pigens djærve og direkte mor eller David Elnebo Polmer som den grinagtige rottefænger. Anders Aamodt, som to somre har medvirket i Frilandsmuseets forestillinger, er ham, der har sat gyngen op,

Shelly Levy hans kone, som bør huske at dreje volumenknappen på stemmen op, og Ulrik Waarli Grimstad som ham, der ikke drikker nok under den kuldslåede gårdfest omkring grillen. De spiller sammen i fortrolig sikkerhed.

Her er de på tærsklen til karrieren, og teatret introducerer dem med gratis billetter, så alle interesserede kan få et første kig på dem. Hvem ved, måske kommer de til Valby igen om 20 år, ligesom direktøren, Pelle Koppel, og hans afgangshold fra Aarhus Teater i 1994 gjorde det i efteråret.

»Andel« af Caroline Cecilie Malling, iscenesat af Kasper Sejerssen (Afgangsholdet fra skuespilleruddannelsen ved Aarhus Teaters gæstspil i Teater V, Valby - varighed: 1 time og 20 min. Opføres til den 17. januar)

Julie Buch-Hansen som pigens mor foran (fra venstre) Niels Anders Manley som faderen, Jens Kepny Kristensen som paragryfrytteren og Anders Aamodt som legekammeratens far. Foto: Aarhus Teater